

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

De Principibus, & Magistratu seculari. cap. 17.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

tus requirat, quam sanctitatem hæc dignitas exposcat. Hortetur item ad celebrandum frequenter, & deuotè sacrosanctum Missæ sacrificium. Qui habent curam animarum moneantur teneri eos ad residentiam, vt patet ex Scripturis: Vigilate in custodia Sanctuarij. Agnosce vultum pecoris tui. Bonus pastor animam suam dat, & ante eas vadit, vocat nominatim. Ex Patribus idem docent multi, Hieron. August. Ambros. Rationes etiam colliguntur ex Conc. Trid. Qui Confessiones audiunt habeant tria; zelum animarum, scientiam & spiritum bonum, vt possint per primum deuorare peccata populi; per secundum distinguere inter mundum, & immundum; dirigere animas per tertium. Moneantur eius quod habet Conc. Trid. den. ne si peccatis conuieant, & indulgentius cum pœnitentibus agant, alienorum peccatorum participes efficiantur. Habeant ad manum parata remedia ad vulnera animarum curanda, vt periti medici, & studeant item non solum in via purgatiua pœnitentes iuuare, sed in perfectione promouere, & spirituales reddere. Quarto ad Religiosos, & Moniales cum sermo est habendus, laudabit statum religiosum, qua de re copiose, & doctè P. Hieronymus Platus in suo libro de bono status Religiosi, ostendat quanta debeat esse differentia inter eos & seculares. Hortabitur eos ad trium votorum perfectam custodiam; ad vitam communem sine proprietate, ac singularitate, ad suarum Regularum, & Constitutionum obseruantiam, ad mutuam charitatem, humilitatem, ad frequentiam orationis, tam quæ voce, quam quæ mente fit, & familiarem consuetudinem cum Deo, ad vitæ puritatem alienam à peccatis venialibus, quantum fieri potest, cum hic sit scopus proximus Religiosi, ex Cassiano, ad disciplinæ custodiam in silentio, in modo loquendi, in modestia totius hominis exterioris, in cura omnium sensuum in mensa, in somno, in choro, in cella; ad perfectam obedientiam voluntatis, iudicij, atque operis. Ad usum librorum, & colloquiorum spiritualium; denique ad exercitia Marthæ, & Magdalenæ, id est vitæ actiua, & contemplatiua.

Curati animarum.
Exod. 1.
Prou. 27.
Ioan. 10.
Epist. ad Ocean. 3.
Epist. 58.
Lib. de dignit. Sacerdotali.
Sess. 23.
Confessarij.
Sess. 13. & 14.

In collat. Abb. Moyss. c. 6.

De Principibus & Magistratibus secularibus.

Cap. XVII.

Veniamus ad statum secularem, & Primo loco intelliget quomodo sint monendi Principes, quibus populi subiecti sunt,

sunt, debent enim Religionis, ac Ecclesiæ causas præ omnibus rebus habere, vti fecerunt Constantinus & Carolus, quorum vterque magni nomen adeptus est. Populum sibi subditum quã filios diligere, nec premere, ne dicatur illud: Leo rugiens, & vrsus esuriens Princeps impius super populum pauperem; non dissimulare delicta, ne dicatur ei: Erit anima tua pro anima eius, quia dimisisti virum dignum morte. Cyprian. horum iustitiam vult esse neminem per potetiam opprimere, sine acceptione personarum iudicare; aduenis, viduis, ac pupillis se defensores præbere, cohibere insolentes, adulteria punire, iniquos non exaltare, impudicos histriones non nutrire, impios de terra perdere, Ecclesiã defendere, pauperes elemosinis alere, viros iustos super negotia Regni constituere, sapientes, & sobrios Consiliarios habere, iracundiam differre, patriam fortiter, & iustè defendere, prosperitatibus nõ eleuari, aduersa tolerare, in Domino cõfidere, filios suos non finire impiè agere.] Rectors ac Magistratus, seu Iudices Ciuitatis, vbi se offert occasio, doceat bonum ciuitatum; ac populorum magna ex parte pendere ex bono Magistratu, qui est lex animata, & viua, sicuti bonum corporis ex capite, quam ob causam Plato dicebat tum beatas fore Respublicas, quãdo à sapientibus regerentur, & contra ex eodem fonte manare perniciem, sicuti periculum nauis ex imperito nauclero, & negligente. Qualis rector Ciuitatis, tales inhabitantes in ea. Et omne caput languidum, & omne cor mœrens, hi sunt qui regendi officio male funguntur; vnde sequitur, A planta pedis vique ad verticem capitis, non est in eo sanitas. Et, Vx terræ cuius Rex puer est, & Principes mane comedunt. Explicet aliquando partes eorum qui regunt ciuitatem, quæ sunt, vt sint valde amici religionis, & diuini cultus, sicuti ipsi quoq; Romani Ethnici olim causam Religionis omnibus negocijs præferebant, vt sint sapientes & prudentes; ob id dicitur, Beata terra, cuius Rex sapiens est, vt sint iusti, quia sapientia sine iustitia, calliditas est. Diligite iustitiam, qui iudicatis orbem, vt sint fortes ad superandas difficultates. Noli quærere fieri iudex, nisi valeas virtute multa irrumperè iniquitates. Ad subeundos labores magnanimi, vt possint dici, Currus Israel, & auriga eius. Moyse dictum est: Prouide de omni plebe viros potentes & timentes Deum, in quibus sit veritas, & qui oderint auaritiam, & constitue ex eis Tribunos & Centuriones, &c. qui iudicent populum omni tempore. Doceat iustitiam Dei esse seu-

Prou. 28.

3. Reg. 20.
Iustitia Principi & mores.

Lib. de 12. abusib. c. 9.

Magistrat.

Eccles. 10.

Isai. 1.

Eccles. 10.

Mores Rectorum.

Eccles. 10.

Sap. 1.

Ecc. 7.

Exod. 18.

severam contra malos Rectores, sicuti in Numeris suspensi *Numer. 25.*
dicuntur. Dei mandato, Principes Tribuum, qui non prae-
merunt peccata illius populi, & tales sunt, de quibus ait Isa-
ias: Principes vestri infideles, socij furum; omnes diligunt *Isai. 3.*
munera, sequuntur retributiones, pupillo non iudicant, &
causa viduae non ingreditur ad illos, Et populum meum exa- *Isai. 3.*
stiores suis spoliauerunt, & mulieres dominatae sunt eis, qua-
re atteritis populum meum, & facies pauperum commoli-
tis? &c. Et, vae qui condunt leges iniquas, & scribentes, in- *Isai. 10.*
iustitiam scripserunt. Denique ostendat quomodo oporteat
eos peccata populi praevenire, abusus, & malas consuetu-
dines non tolerare, calamitatibus subuenire, non graua-
re populares; commune bonum quaerere, non propriam vti-
litatem, ita tamen omnia haec apte, modeste, caute, sicut
sapius dictum est, agat ut nemini causam offensionis, aut
querimoniae offerat.

De Nobilibus, ac Diuitibus. Cap. XVIII.

Tertio obseruet, ac sciat conditiones Magnatum, No-
bilitum, & diuitum, quorum vitia corrigat, & virtutes
promoueat. Mali nobiles, ac diuites laborant his vitijs, *Vitia malo-
rum nobilitu
ac diuitum.*
quae debet prudens Concionator incessere, scilicet superbia,
& ambitione. Paulus: Praecepit (inquit) diuitibus huius saeculi
non sublime sapere, nec sperare in incerto diuitiaru suarum,
sed in Deo viuo, & vero. Contemptu inferiorum, qui sibi
pares non sunt in nobilitate. Elenatum est cor tuum in de- *1. Tim. 6.*
core tuo, facile despiciunt non solum eos, qui nullos habent
honores; sed etiam eos, qui habent si sint noui in aliqua *Exod. 28.*
dignitate: vanitate in vestitu, ludis, venationibus, conui-
uijs. Vae qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis. Vio-
lencia, sic fortitudo nostra lex iniustitia. Non opprimis pro- *Isai. 5.*
ximum tuum, quia enim opibus abundant, quae omnibus re- *Sap. 2.*
bus equiparantur, ob id insolentes enadunt & contumelio- *Leuit. 19.*
si. Prodigalitate, vnde pereunt saepe familiae, quia plura
expendant, quam suppetant contra illud Psalm. Neque am-
bulavi in magnis, neque in mirabilibus super me. Aliqui *Psal. 130.*
eorum, vicam per segne otium transigunt. Aliqui plus nimio
delicijs indulgent, ut diues epulo, qui epulabatur quotidie
splendide, & induebatur purpura, & bysso. Aliqui conten-
tiosi, & fouentes factiones. Alij per potentiam (ut ait Ia-
cobus)